Αρ. φύλλου 4
Σεπτέμβρης - Οκτώβρης 2007

Ταλως

Μαθητική εφημερίδα 4ου - 5ου Δημ. Σχ. Ηρακλείου

Το ταξίδι μας στη μινωική Κρήτη

Εντυπώσεις από την επίσκεψή μας

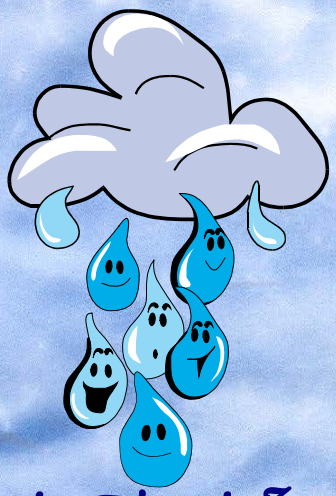

Νερό: Πηγή ζωής

(Σχέδιο εργασίας)

Το έπος του 1940

Τούς γνωρίζωμεν καλά! Εἶνε οἱ δειλοὶ δολοφόνοι τῆς Τήνου

Ἀβύρματος

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΛΑ!

ΗΡΧΙΣΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ

Τὸ πρῶτον ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου

Πρωϊνοὶ συναγερμοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας

Ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης

Τὸ Ἔθνος σύσσωμον ἀντιμετωπίζει τὴν θρασύδειλον πρόκλησιν τῶν Ἰταλῶν

«ΙΤΑΛΙΚΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ: Η βροχή και η κακοκαιρία μας εμπόδισε την προέλαση».

Μέσα από τις εφημερίδες και τα περιοδικά της εποχής

Εκφράσεις με το νερό

«Βάζω νερό στο κρασί μου»
Μετριάζω την οργή μου.

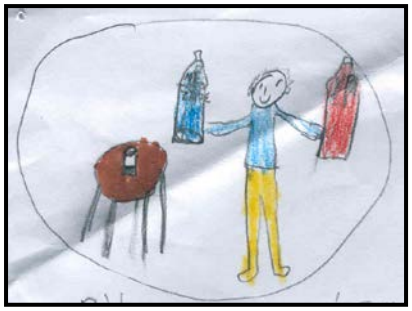

Γιώργος Φραγκιαδάκης, Δ'2

«Ήπιε το αμίλητο νερό»
Κάποιος που μένει σιωπηλός.

«Μια τρύπα στο νερό»
Δεν έγινε τίποτα.

«Το ξέρω νερό»
Το γνωρίζω πολύ καλά.

Αγγελική Σταματάκη, Δ'2

«Είμαι έξω από τα νερά μου»
Δεν ξέρω τι να κάνω.

Γιώργος Παχάκης, Δ'2

«Λέω το νερό νεράκι»

Διψάω πολύ.

Ελένη Νιθαυριανάκη, Δ'2

«Μπήκε το νερό στ' αυλάκι»
Μια δουλειά βρίσκεται σε καλό δρόμο.

«Δεν δίνει του αγγέλου του νερό»
Ο τσιγκούνης άνθρωπος.

«Τον φέρνω με τα νερά μου»
Κάνω κάποιον να συμφωνεί μαζί μου.

«Το αίμα νερό δε γίνεται
κι άμα γενεί δεν πίνεται»
Οι συγγενείς υποστηρίζουν ο ένας τον άλλο.

Μάνος Πατρουδάκης, Δ'2

«Είναι σαν τα κρύα τα νερά»

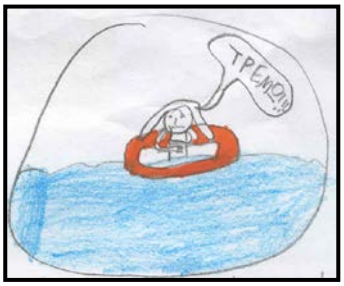

Είναι πολύ όμορφη.

Γιώργος Φραγκιαδάκης, Δ'2

«Πίνω νερό στ' όνομά του»
Τον εκτιμώ πολύ.

«Όσα είπαμε, νερό κι αλάτι»
Δίνουμε τέλος στις παρεξηγήσεις μεταξύ μας.

Νίκος Γιακουμάκης, Δ'2

«Η κοπριά και το νερό
κάνει το λάχανο καλό»

«Πνίγομαι σε μια κουταλιά νερό»
Δεν τα καταφέρνω στα εύκολα

Σοφία Κουτάντου, Δ'2

ΤΑΛΩΣ
Δίμηνη μαθητική εφημερίδα
4ου – 50ου Δ. Σ. Ηρακλείου Κρήτης

Σεπτέμβρης – Οκτώβρης 2007
Αριθμός φύλλου: 4
Εκδότης:
Οι μαθητές του Δ' 2
Σχεδίαση εξώφυλλου:
Ρένα Ματαλιωτάκη
Επιμέλεια και διόρθωση κειμένων:
Θανάσης Πασσίσης

της Ελένης Νιθαυριανάκη μαθήτριας του Λ'2

Το νερό είναι πολύ βασικό για κάθε οργανισμό. Όπου υπάρχει μεγάλη ποσότητα, φυτρώνουν πανύψηλα πλατάνια, τα οποία δημιουργούν ευχάριστο για τον άνθρωπο περιβάλλον. Επίσης το κλίμα της περιοχής γίνεται δροσερό. Το χρησιμοποιούν οι γεωργοί για να ποτίζουν τα χωράφια τους. Οι κτηνοτρόφοι κάνουν δίπλα στα ποτάμια ή στα ρέματα τις στάνες για να ποτίζουν τα ζώα τους. Από τους αρχαίους χρόνους βρέθηκαν οικισμοί κοντά στα ποτάμια. Μέσα στο νερό ζουν πολλοί οργανισμοί. Οι άνθρωποι πίνουν το πόσιμο νερό , αφού το 70% του ανθρώπινου σώματος είναι νερό. Ακόμη οι χρήσεις του νερού για τον άνθρωπο είναι πάρα πολλές. Μία από αυτές είναι η δύναμή του να κινεί νερόμυλους, ώστε οι άνθρωποι να αλέθουν το σιτάρι και να έχουν το ευλογημένο ψωμί.
Το νερό με μία φράση είναι πηγή ζωής!

Το νερό είναι μια ουσία απαραίτητη για όλες τις μορφές ζωής στη γη. Οι άνθρωποι και τα ζώα έχουν στο σώμα της 60 – 70% νερό. Το νερό αποτελείται από οξυγόνο και υδρογόνο. Υπάρχει σε τρεις μορφές: στερεή (χιόνι, πάγος), υγρή (νερό πηγών, ποταμών, λιμνών και θαλασσών) και αέρια (υδρατμοί).
Παλιά το νερό δημιούργησε την ανάγκη κάποιων επαγγελμάτων, που ήταν πολύ χρήσιμα και που σήμερα δεν υπάρχουν πια, όπως του νεροκουβαλητή ή νερουλά, του παγοπώλη, του μυλωνά στο νερόμυλο και του υδρονομέα (ελεγκτή νερού).

της Κάλλιας Μπαλούρδου μαθήτριας του Δ'2

Νερό: πηγή ζωής !

Τεχνολογία και νερό

της Ζωής Τσικνάκη μαθήτριας του Δ'2

Το νερό αποτελεί ένα από τα πολυτιμότερα αγαθά στη ζωή της. Οι ανάγκες της σε νερό εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες. Και πρώτα απ' όλα από το βιοτικό επίπεδο ζωής του ανθρώπου και την οικονομική ανάπτυξη. Οι ανάγκες, λοιπόν, του σύγχρονου ανθρώπου σε νερό, δεν μπορούν πια να καλυφθούν από τα παραδοσιακά έργα υδροδότησης, όπως είναι για παράδειγμα, οι πέτρινες στέρνες, οι βρύσες ή τα πηγάδια.
Ας πάρουμε για παράδειγμα την πρωτεύουσά μας, την Αθήνα. Στην αρχαία Αθήνα, η πόλη έπαιρνε νερό από μια κυρίως βρύση, την *Εννεάκρουνο*, που πήγαζε στον καταρράκτη του Ιλισού. Στη ρωμαϊκή εποχή, η ανεπάρκεια σε νερό αντιμετωπίστηκε δραστικά για πολλούς αιώνες με την κατασκευή του *Αδριάνειου Υδραγωγείου*, που μετέφερε νερό από τη Πάρνηθα στο Πεντελικό. Με τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους το υδραγωγείο επισκευάζεται, μια και είχε καταστραφεί στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, κι έναν αιώνα αργότερα, το 1931, εγκαινιάζεται το φράγμα του Μαραθώνα. Το 1981 η υδροδότηση της Αθήνας γίνεται κυρίως από το φράγμα του Μόρνου και από το 1995 κυκλοφορεί στις βρύσες της πρωτεύουσας και το νερό του Εύηνου.

Όσο για τις παραδοσιακές υδροκίνητες εγκαταστάσεις, όπως οι αλευρόμυλοι, τα νεροπρίονα και τα λιοτρίβια, αποτελούν παρελθόν, όπως παρελθόν είναι και οι νερουλάδες, οι παγοπώλες, τα ζωοκίνητα μαγγάνια ή οι ανεμαντλίες για την άντληση αρδευτικού νερού.
Οι επιστήμονες ωστόσο τονίζουν ότι στο πλαίσιο για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και της προστασίας του περιβάλλοντος, θα μπορούσαν να επαναλειτουργήσουν, βελτιώνοντας τις εγκαταστάσεις συλλογής και τροφοδότησής της με νερό.

(Οι παραπάνω πληροφορίες προέρχονται από εγκυκλοπαίδειες και το διαδίκτυο)

Νερό: πηγή ζωής !

Το νερό, πηγή και σύμβολο ζωής, έγινε από τα πανάρχαια χρόνια αντικείμενο λατρείας όλων των πρωτόγονων λαών. Το νερό αποτελεί αστείρευτη πηγή δύναμης και ζωής: καθαρίζει, θεραπεύει, ανανεώνει και διασφαλίζει την αθανασία. Είναι το *«ζων ύδωρ»* ή το *«αθάνατο* νερό».

Στην αρχαία Ελλάδα έχουμε τους *Δαίμονες* και τις *Νύμφες* των λιμνών και των πηγών, τους *θεούς* των θαλασσών και των ποταμών. Αλλά και στις νεότερες θρησκείες, το νερό αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο των θρησκευτικών παραδόσεων. Το Ισλάμ θεωρεί το νερό *δώρο Θεού* και μέσο καθαρμού.

Στην ιουδαϊκή παράδοση είναι η αρχή της δημιουργίας. Στην Αγία Γραφή πολλές είναι οι αναφορές στους συμβολισμούς του.

Πώς θα μπορούσε επομένως το νερό να μην κατέχει σημαντική θέση και στη λαϊκή παράδοση; Η παρουσία του νερού ήταν εκείνη που καθόριζε αν θα υπήρχε συνέχεια στη ζωή των ανθρώπων.

Νεράιδες και *Κυράδες*, *Ξωνέρια* και *Στοιχειά* πλημμύρισαν τον ελληνικό λαϊκό πολιτισμό και συνόδευσαν τη ζωή των ανθρώπων στις εκδηλώσεις τους.

Ζωή Τσικνάκη, Δ'2

Η μαγεία του νερού: Το νερό συνδέθηκε με την έννοια της αθανασίας. Του αποδόθηκαν μαντικές ιδιότητες (έθιμο του Κλήδονα) και η χρήση του στα διάφορα στάδια της ζωής του ανθρώπου απέβλεπε στην κάθαρση και στην εξιλαστήρια δύναμή του. Έτσι:

- Την ώρα του τοκετού ρίχνουν νερό στην ετοιμόγεννη για να κυλήσει το μωρό «σα νερό».
- Στο θάνατο, χύνεται όλο το νερό του σπιτιού για να ξεπλύνουν το μίασμα του θανάτου και όσοι μετέχουν στην κηδεία πρέπει να πλύνουν τα χέρια τους.
- Στο Χριστιανισμό, το βάπτισμα συμβολίζει την εξωτερική και εσωτερική καθαριότητα, την απαλλαγή από κάθε τι μολυσμένο. Ταυτόχρονα το πέρασμα μέσα από το νερό, συμβολίζει την αναγέννηση, τη νέα αρχή και τη νέα ζωή.
- Το *νερό της λησμονιάς* πίνουν οι νεκροί για να ξεχάσουν τον απάνω κόσμο.
- Μετά το γάμο, η νύφη κάνει το «*κέρασμα της βρύσης*», προσφέρει δηλαδή στη βρύση ψωμί ή καρπούς, για να εξευμενίσει τις δυνάμεις του νερού.

Μάνος Πατρουδάκης, Δ'2

Το αμίλητο νερό: Στα παλιά χρόνια, την ημέρα του Αϊ Γιαννιού του Κλήδονα, τα κορίτσια στα χωριά πήγαιναν τη νύχτα σ' ένα πηγάδι και γέμιζαν ένα σταμνί με νερό. Μέσα στο νερό αργότερα, η κάθε κοπέλα έριχνε ένα φρούτο για να δει ποιον θα παντρευτεί. Σε όλη τη διαδρομή προς το πηγάδι και κατά την επιστροφή τους στο χωριό, τα κορίτσια δεν έπρεπε να μιλήσουν καθόλου. Για το λόγο αυτό το νερό που μετέφεραν το λέγανε «*αμίλητο νερό*».

Κωστής Αντωνιάδης, Δ'2

Δράκοντες: Μυθικά τέρατα που κατέχουν τα νερά των πηγών (*Δρακονέρια*). Μύθοι για το δράκο που εμποδίζει τη χρήση νερού και τον ήρωα που τον σκοτώνει υπάρχουν σε πολλούς λαούς και θρησκείες. Στη χριστιανική θρησκεία τέτοιος ήρωας είναι ο Άγιος Γεώργιος.

Πολλές φορές τα στοιχειά των ποταμών παρουσιάζονται πολύ ευαίσθητα και ρομαντικά. Ένα δημοτικό τραγούδι αναφέρει:

«*Κόρη ξανθή τραγούδαγε σε πέτρινο γεφύρι και από το θλιβερό σκοπό, το θλιβερό τραγούδι, και το γεφύρι ράγισε και το ποτάμι στάθει και το στοιχειό του ποταμού στην άκρη επετάχθει κι ένας διαβάτης φώναξε από πέρα από τη ράχη: Άλλαξε κόρη τον ηχό και πες άλλο τραγούδι για να κινήσει ο ποταμός, να σμίξει το γεφύρι και το στοιχειό του ποταμού στον τόπο του να πάει*».

Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας (Κρήτη, Πελοπόννησο, νησιά του Αιγαίου) πιστεύεται ότι το νερό κοιμάται μια ώρα τη νύχτα. Όποιος θέλει να πιει, πρέπει να το ξυπνήσει ταράσσοντάς απαλά με το χέρι του, αλλιώς το νερό αγανακτεί και του παίρνει το νου.

Ελένη Νιθαυριανάκη, Δ'2

Το νερό στην αρχαία Ελλάδα

Μύθοι και παραδόσεις γύρω από το νερό

της Χριστίνας Μαυρογιάννη μαθήτριας του Δ'2

Λίμνη του Κουρνά: Η λίμνη του Κουρνά είναι μια από τις δυο λίμνες που υπάρχουν στην Κρήτη. Έχει έκταση 16 στρέμματα και βάθος περίπου 25 μέτρα. Βρίσκεται 2,5 χμ. από τη Γεωργιούπολη Χανίων. Η λίμνη από τα αρχαία χρόνια αναφέρεται με το όνομα *Κορησία*. Πιστεύεται ότι υπήρχε ιερό στις όχθες προς τιμή της Κορησίας Αθηνάς. Στα αραβικά η λέξη Κουρνά σημαίνει λουτήρας και λίμνη. Ίσως λοιπόν οι Άραβες τη μετονόμασαν από Κορησία σε Κουρνά.
Ο μύθος αναφέρει ότι στη θέση της λίμνης βρισκόταν ένα χωριό. Κάποια μέρα ένας από τους χωρικούς πήρε την κόρη του για να πάνε στα χωράφια. Στο δρόμο έκατσαν να ξαποστάσουν και η κόρη άρχισε να χτενίζει τα ξανθά μαλλιά της. Ο πατέρας της αρχικά την καμάρωνε, ξαφνικά την ερέχτηκε και της ρίχτηκε. Η κόρη στην απελπισία της είπε τα εξής λόγια: «*Βούλα και Βουλολίμνα! Κι εγώ στοιχειό στην λίμνα!*». Αμέσως ο τόπος βούλιαξε και έγινε η λίμνη. Μάλιστα οι κάτοικοι παλιότερα πίστευαν ότι όσοι έχουν «αλαφρό ίσκιο» (βλέπουν δηλαδή φαντάσματα) βλέπουν στη μέση της λίμνης απάνω σε ένα βράχο μια κόρη να κάθεται και να χτενίζει τα ολόχρυσα ξανθά μαλλιά της.

Το νερό των μύθων και των παραδόσεων

του Δημήτρη Δουλουφάκη μαθητή του Δ'2

Ναϊάδες: Οι Ναϊάδες ήταν νύμφες των γλυκών νερών, πηγών (κρηνών), ποταμών, λιμνών και ανάλογα ονομάζονταν πηγαίες *Κρηνίδες*, *Ποταμίδες*, *Λιμνάδες* ή *Λιμνακίδες* κτλ. Ο Όμηρος τις θεωρεί κόρες του Δία ως θεού των νεφών και τις παρουσιάζει να δέχονται θείες τιμές. Οι κατοικίες τους βρίσκονταν σε παραποτάμιους χώρους και τα ειδικότερα ονόματά τους τα έπαιρναν από τους ποταμούς στους οποίους κατοικούσαν. Αποδίδονταν σ' αυτές, όπως και στο νερό, μαντικές και ιαματικές ικανότητες. Πίστευαν επίσης ότι αν ένα αγόρι ή κορίτσι πέθαινε σε τρυφερή ηλικία κοντά στα νερά που βρίσκονταν, οι Ναϊάδες ή άλλες Νύμφες τα άρπαζαν.

Υπάρχουν πολλοί μύθοι για τις Ναϊάδες. Έλεγαν ότι κάποτε ο '*Υλας*, σύντροφος του Ηρακλή, πλησίασε σε μια πηγή για να γεμίσει την υδρία του. Μια από τις Ναϊάδες, η *Εφυδάτια*, που κατοικούσε μέσα στην πηγή, θαμπώθηκε από τη θεϊκή ομορφιά του και τον ερωτεύτηκε. Εκείνος, σκυμμένος είχε βουτήξει την υδρία του μέσα στο νερό, χωρίς να την καταλάβει. Η Εφυδάτια θέλησε ν' αρπάξει την ευκαιρία και να τον φιλήσει. Τον αγκάλιασε από το λαιμό και τον τράβηξε μαζί της στο βυθό.

του Κωστή Αντωνιάδη μαθητή του Δ'2

Οι πηγές του Καϊάφα: Πολλοί αρχαίοι περιηγητές μίλησαν για τον παράξενο εκείνο τόπο όπου έβγαιναν τα νερά με την έντονη οσμή από το βράχο, όπου έσμιγαν τα δυο ποτάμια και όπου το έδαφος ήταν βαλτώδες κι επικίνδυνο. Τα αρχαία χρόνια έρχονταν επισκέπτες στην περιοχή γιατί τα νερά των πηγών που έβγαιναν μέσα από τις σπηλιές στα βράχια του Λαπίθα είχαν θεραπευτικές ιδιότητες.

Η κακοσμία του νερού λέγανε ότι οφειλόταν στο ότι ο *Κένταυρος Χείρωνας* ήρθε εδώ κι έπλυνε την πληγή που του προκάλεσε με τα φαρμακερά βέλη του ο Ηρακλής.
Η χριστιανική παράδοση, με τη σειρά της, ισχυρίζεται ότι εδώ έκανε μπάνιο για να συνέλθει ο Αρχιερέας *Καϊάφας*, όταν ναυάγησε στην περιοχή ταξιδεύοντας για τη Ρώμη. Κατά μία εκδοχή τα νερά μολύνθηκαν από το μιασμένο κορμί. Κατά άλλη εκδοχή, τα νερά αρνήθηκαν να περιθάλψουν το δικαστή του Ιησού και τον έδιωξαν με τα βρωμερά νερά τους.

Από το Σχέδιο Εργασίας των μαθητών του Δ'2
στην ενότητα της Γλώσσας, με τίτλο: «Ρώτα το νερό… τι τρέχει»

Ας γυρίσουμε 67 χρόνια πίσω, για να δούμε με ποιο τρόπο υποδέχθηκαν οι πρώτες σελίδες των εφημερίδων την εποποιία του ’40, το πνεύμα ηρωισμού και αυτοθυσίας που έδειξαν όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, την αγάπη για την πατρίδα και την ελευθερία.

το έπος του 1940

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ ΤΡΙΤΗ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΣΣΩΜΟΝ, ΜΝΗΜΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ!

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΚΑΠΟΡΕΤΤΟ, ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ, ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ ΗΜΙΣΕΙΑΝ ΩΡΑΝ ΕΝΩΡΙΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΚΠΝΟΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΔΙ' ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΝΑ ΠΡΑΞΗ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΗΡΩΪΚΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ ΑΜΥΝΕΤΑΙ ΜΕΤ' ΕΠΙΚΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΩΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ, ΟΠΟΥ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗΣΑΝ ΘΥΜΑΤΑ, ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΑΤΟΪΟΥ

«Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους»

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΤΗ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑΥΜΑΣΙΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΗ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ, ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΤΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΣΥΣΣΩΜΟΣ ΚΑΙ ΘΕΒΑΙΩΤΟΝ ΝΑ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑΣ ΕΡΟΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΠΟΘΟΥΡΕΣΕΩΝ ΤΟΥ

Μετά 8 ήμέρας πολέμου οἱ Ἰταλοὶ μόνον ἤττας ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν

Ἀσύρματος

ΑΝΗΛΕΗ ΠΛΗΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ

ΜΕ ΑΚΑΘΕΚΤΟΥΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

ΚΑΙ Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΣΚΟΡΠΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΝΙΚΟΝ

Κόβε ἀπόγευμα

Ἀσύρματος

ΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΝ ΠΛΕΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΟΝ

Η ΟΡΜΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ ΣΥΝΕΤΡΙΨΕ ΤΑΣ ΕΠΙΛΕΚΤΟΥΣ ΙΤΑΛΙΚΑΣ ΜΟΝΑΔΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΝΙΚΟΣ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΑΡΑΝΤΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΝΙΚΟΤΣΙΦΗ ΤΟ ΑΓΓΕΛΜΑ:

„ΕΔΩ ΑΓΙΟΙ ΣΑΡΑΝΤΑ!

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς εἰσῆλθεν»

Φεύγουν οἱ Ἰταλοὶ πρὸς τὴ θάλασσα

ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΠΡΟΕΛΑΥΝΟΜΕΝ

ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ κ. Π. ΚΑΦΗ

Η ΝΙΚΗ

Ἀλλοι γελοῦν καὶ ἄλλοι κλαίουν

4η ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΟΣ ΩΡΑ 4 Μ.Μ.

Ὁ στρατάρχης Πεταὶν ἀπειλεῖ παραίτησιν

ΕΠΙΚΑΙ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΕΠΕΛΕΝΙ - ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΝ

Ὁ γαλλικὸς στόλος δὲν θὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ τῆς Ἀγγλίας

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ ΓΕΜΑΤΟΙ ΑΠΟ ΛΑΦΥΡΑ

Η ΝΙΚΗ

Μιὰ ἱστορία...

...χωρὶς λόγια

1. Ρώμη

«Ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν... ταπεινωθήσεται».

4. Πίνδος

2. Δυρράχιο

5. Κορυτσά

3. Καλαμάς

6. Αργυρόκαστρο

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΝΙΚΟΣ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΜΑΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ο ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ «ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ» ΚΑΤΕΒΥΘΙΣΕ ΕΙΣ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗΝ ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΧΘΡΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΝΗΟΠΟΜΠΗΣ

μεταφέροντα ἐκ Μπρίντιζι στρατὸν καὶ ἐφόδια εἰς Δύλῶνα

ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἀσύρματος

ΑΙΑΝΟΜΗ Τρίτη

Θὰ συνεχίσωμεν ἀπτόητοι τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας

Από το βιβλίο «Το έπος του 1940» των Ν. Γκώνια και Σ. Ραπτοπούλου (Εκδ. ΠΑΤΑΚΗ)

το έπος του 1940

Τα σκίτσα και οι γελοιογραφίες των Ελλήνων αλλά και των ξένων σκιτσογράφων, φανερώνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την εντύπωση που δημιούργησε το ΟΧΙ των Ελλήνων σ' όλη την Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο, σε φίλους και εχθρούς, αλλά συγχρόνως και το θαυμασμό τους για το λαό μας.

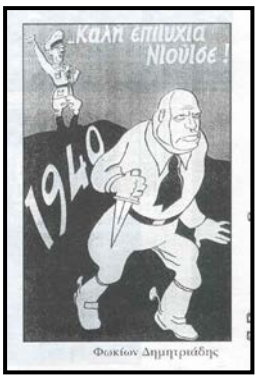

Φωκίων Δημητριάδης

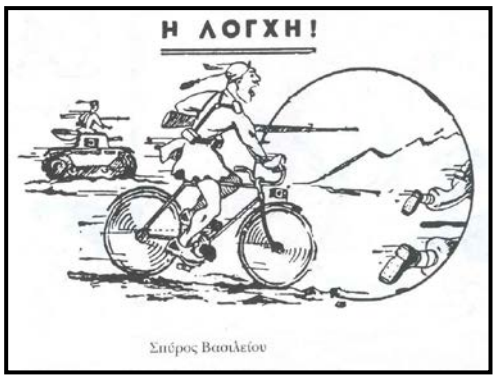

Σπύρος Βασιλείου

«Γράψασα απ' το Μέτωπο»

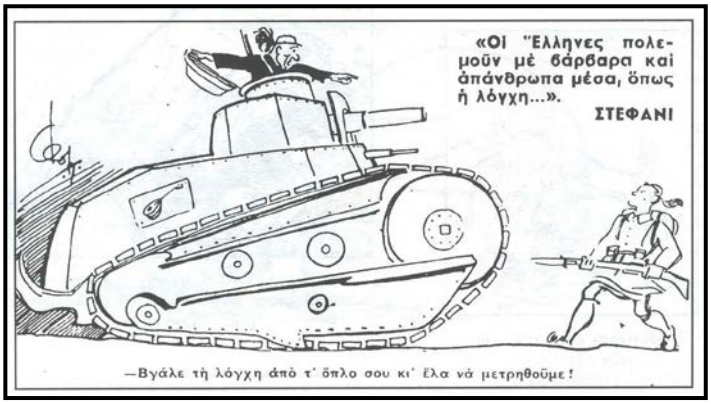

«Κοίτα, Αδόλφε, πόσο τον περνάω στο τρέξιμο!»
Τζ. Γουάτλο
Άγγλος δημοσιογράφος

«Ο ΖΩΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ: Αντί της λεκάνης της Μεσογείου.

«ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ: Βοηθάτε, παιδιά, να την τραβήξουμε παραπέρα, γιατί οι Έλληνες μας πλησιάζουνε!»

«(Μετά την επίσκεψή του στην Αλβανία):
– Ήρθα, είδα..., που να μην έβλεπα!»

«Η προέλαση!... των Ιταλών στην Αλβανία».
Ίλλιγκουορθ
Άγγλος γελοιογράφος
(Αφιέρωμα περιοδ. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ)

Από το βιβλίο«Το έπος του 1940» των Ν. Γκώνια και Σ. Ραπτοπούλου (Εκδ. ΠΑΤΑΚΗ)

Στο αθάνατο έπος του '40, η Ελλάδα πολέμησε τον ιταλικό φασισμό και με τη σάτιρα. Αυθόρμητο το ελληνικό χιούμορ σκάρωσε θαυμάσιους σατιρικούς στίχους και τραγούδια για τον αλαζονικό δικτάτορα Μπενίτο Μουσολίνι. Ο ψευτο-Ναπολέοντας έγινε νούμερο των θεατρικών επιθεωρήσεων και γράφτηκαν, τότε, πολλά και τσουχτερά.
Η συντριβή των Ιταλών στα βουνά της Πίνδου και όσα επακολούθησαν, έγιναν πηγή έμπνευσης ανεκδότων και σπαρταριστών γελοιογραφιών σε όλο τον κόσμο.

...και η σάτιρα "πολέμησε" τον φασισμό

Τις πρώτες αφορμές για γέλιο, στις ιστορικές εκείνες μέρες του '40, τις πρόσφεραν τα ιταλικά πολεμικά ανακοινωθέντα. Ένα από αυτά έλεγε:
«Οι επιχειρήσεις παρακωλύονται λόγω της επικρατούσης κακοκαιρίας!».
Τότε η ελληνική σάτιρα ξεσπάθωσε και ο Αλέκος Σακελλάριος έγραψε:

«Οι φρατέλοι παρελαύνουν
όταν βρίσκουν δρόμο ίσιο
κι όταν πάλι δεν τον βρίσκουν
παρελαύνουν προς τα πίσω.
Για να δοξαστούν γυρεύουν
πάλι νέαν ευκαιρία
δεν μπορεί να τους αφήσει
όμως η κακοκαιρία.
Ο κακός καιρός νομίζουν
είναι πράγμα τρομερό…
τον κακό τους τον καιρό!»

«ΙΤΑΛΙΚΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ: Η βροχή και η κακοκαιρία μας εμπόδισε την προέλαση».

Όμως ωραίους σατιρικούς στίχους για το Μουσολίνι, μετά το μάθημα που πήρε από τους Έλληνες στο Μέτωπο το 1940, ανήκει και ο παρακάτω:

«Σαν σ' αρέσει Μουσολίνι
ξαναπέρασε από 'δω.
Να σε μάθουν οι ευζώνοι
αρκουδιάρικο χορό…».

Πολλά ήταν όμως και τα «τσουχτερά» ανέκδοτα που κυκλοφορούσαν τότε, από Έλληνες και ξένους, για τον Ντούτσε, που παρίστανε το λιοντάρι…

- *Μια ομάδα από παιδιά της ιταλικής νεολαίας κουβέντιαζαν για τους σύγχρονους μεγάλους άνδρες της ανθρωπότητας. Το κάθε παιδί λέει τι θα ήθελε να είναι ως γιος ενός από τους μεγάλους άνδρες. Έρχεται η σειρά του Ουμβέρτου, που τον ρωτάνε:*
- *Κι εσύ Ουμβέρτε, τι θα ήθελες να ήσουν, αν ήσουν γιος του Μουσολίνι;*
- *Ορφανός! απαντά ο τετραπέρατος Ουμβέρτος.*

- *Κάποτε, στο σχολείο ενός ιταλικού χωριού, ο δάσκαλος είπε στους μαθητές του:*
- *Από δω και πέρα, παιδιά, αλλάζει η προσευχή σας. Δε θα λέτε πια κάθε βράδυ «Δόξα σοι ο Θεός» αλλά θα λέτε «Δόξα σοι ο Ντούτσε!».*
  Ένας από τους μαθητές του, όμως, σηκώθηκε στο θρανίο του και δειλά δειλά ρωτάει το δάσκαλό του:
- *Κι άμα πεθάνει ο Ντούτσε, τι θα λέμε κύριε;*
- *Ανόητε, του απαντά ο δάσκαλος, τότε θα λέμε: «Δόξα σοι ο Θεός!»*

Ένα πρωί, ο κύριος μας ανακοίνωσε πως θα πάμε στην Κνωσό. Όταν ήρθε αυτή η μέρα όλοι ήμαστε χαρούμενοι, γιατί θα βλέπαμε πολλά από αυτά που μάθαμε στην Τρίτη τάξη για το μινωικό πολιτισμό. Όταν φτάσαμε έπρεπε να κάνουμε ησυχία, γιατί ήταν και πολλοί ξένοι που ήρθαν από τις μακρινές τους πατρίδες για να θαυμάσουν το ανάκτορο του βασιλιά Μίνωα.

Μας υποδέχτηκε στην είσοδο ένας ευγενικός κύριος, που θα ήταν ο ξεναγός μας. Μας έδειξε και μας μίλησε για πάρα πολλά πράγματα. Είδαμε την τεράστια αυλή του παλατιού, τον αληθινό θρόνο του βασιλιά Μίνωα, πολλά και τεράστια πιθάρια που ήταν στις αποθήκες, τοιχογραφίες και το χώρο του θεάτρου. Ο ξεναγός μας εξήγησε ότι τα περισσότερα πράγματα που βρέθηκαν βρίσκονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο του Ηρακλείου.
Ήταν μια υπέροχη επίσκεψη, που μας ταξίδεψε πολλά χρόνια πίσω, στη μινωική Κρήτη.

Αγγελική Σταματάκη, Δ'2

Το ταξίδι μας στη μινωική Κρήτη

Ελάτε να θαυμάσετε την Κνωσό που μοιάζει με ένα μεγάλο λαβύρινθο. Θα εντυπωσιαστείτε από τα πολλά δωμάτια, τις τοιχογραφίες και την αίθουσα του θρόνου.

Μάνος Πατρουδάκης, Δ'2

Η Κνωσός εντυπωσιάζει τον επισκέπτη με το τεράστιο ανάκτορό της. Στην αίθουσα του θρόνου θαμπώνεσαι από τις υπέροχες τοιχογραφίες. Στις αποθήκες μένεις άφωνος με τα τεράστια πιθάρια που φύλαγαν τα προϊόντα της.

Ζωή Τσικνάκη, Δ'2

Αξίζει να γνωρίσετε το παλάτι του Μίνωα με τις υπέροχες τοιχογραφίες και την αρχιτεκτονική ανάπτυξη της Κνωσού. Θαυμάστε από κοντά το αποχετευτικό σύστημα, που ακόμη διακρίνεις τους πήλινους σωλήνες και το μέγαρο της βασίλισσας με την τοιχογραφία των δελφινιών.

Γιώργος Φραγκιαδάκης, Δ'2

Κνωσός! Το παλάτι της Κρήτης. Μινωικός πολιτισμός. Μοναδικές τοιχογραφίες. Λαβύρινθος – Μινώταυρος και ο μίτος της Αριάδνης.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ !!!

Ελένη Νιθαυριανάκη, Δ'2

Ανακαλύψτε την Κνωσό. Ελάτε να ξετυλίξουμε μαζί το μίτο της Αριάδνης, μέσα από τον πολιτισμό και την ιστο-ρία των Μινωιτών.

Γιώργος Σωμαράκης, Δ'2

Η κόκκινη λίστα μοιάζει με ένα θλιβερό μνημόσυνο μεταξύ των φυτών και των ζώων. Δεκαέξι χιλιάδες είδη θα περάσουν στην ιστορία, αν ο άνθρωπος δεν ενδιαφερθεί για τη σωτηρία τους.

Γορίλας: Το σύμβολο της δύναμης, της ζούγκλας, βρίσκεται σε δύσκολη θέση, αποδυναμωμένο από τις συνθήκες που διαμόρφωσε ο πραγματικός βασιλιάς του κόσμου, ο άνθρωπος. Από το 2006, οι γορίλες έχουν μετακινηθεί από τη λίστα των «απειλούμενων» στα «υπό εξαφάνιση» ζώα. Τα τελευταία χρόνια, ο πληθυσμός των γοριλών έχει μειωθεί κατά 60%. Εξαιτίας της αποψίλωσης των δασών, οι κυνηγοί μπορούν ανενόχλητοι να φτάνουν στις άλλοτε δύσβατες περιοχές. Το κυνήγι για το τρίχωμα, το δέρμα, αλλά και τα δόντια του γορίλα, είναι ένας σημαντικός τομέας. Αν σ' αυτό προστεθεί και η επιδημία του πυρετού Έμπολα, που εξολόθρευσε το 1/3 του γνωστού πληθυσμού γορίλα σε κάποιες περιοχές και το 90% σε ορισμένες μη προστατευόμενες, προκύπτει πως σε λίγα χρόνια θα υπάρχει μόνο ως ανάμνηση και ως φωτογραφίες.

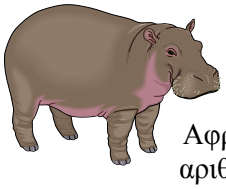

Ιπποπόταμος: Οι ιπποπόταμοι μπαίνουν στη λίστα των ζώων που βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση «απειλής εξαφάνισης», καθώς ο αριθμός τους στην Αφρική μειώνεται αλματωδώς. Τα τελευταία δέκα χρόνια, το 20% του πληθυσμού, κυρίως στη Νότια Αφρική, έχει εξαφανιστεί και ο ρυθμός θανάτου τους φτάνει το 30%. Οι λόγοι μείωσης του αριθμού τους είναι το κυνήγι και η καταστροφή των βιότοπών τους από τον άνθρωπο.

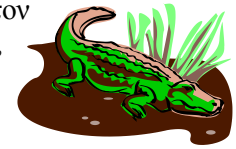

Κροκόδειλος Γκάριαλ: Το είδος αυτό του κροκόδειλου δεν αποτελεί απειλή για τον άνθρωπο. Για διατροφή προτιμά τα βατράχια και τα έντομα. Δυστυχώς γι' αυτόν, όμως, ισχύει το αντίθετο. Βρίσκεται στην «εξαιρετικά πιθανή περίπτωση αφανισμού». Οι συγκεκριμένοι κροκόδειλοι, που φτάνουν μέχρι και έξι μέτρα μήκος, ζουν στην Ινδία και το Νεπάλ. Το 1997 ο αριθμός τους έφτανε τους 436. Σήμερα ζουν μόλις 150.

Η κόκκινη λίστα των ζώων

Το ζωικό βασίλειο κινδυνεύει, απειλείται, εξαφανίζεται και εξολοθρεύεται…

Σφυροκέφαλος καρχαρίας: Η εχθρική προς τον άνθρωπο φύση του που τον κατατάσσει σε πολύτιμο θήραμα, η κάθε δύο χρόνια αναπαραγωγή του και οι στημένες στο βυθό παγίδες με τη μορφή μόλυνσης και των όλο και περισσότερων δικτυών, έχουν εντάξει τους καρχαρίες του Νότιου Ατλαντικού σε «εξαιρετικά απειλούμενο με εξαφάνιση είδος». Τα τελευταία 25 χρόνια, ο αριθμός τους έχει μειωθεί κατά 80%.

Όρνεα: Μοιάζει ειρωνικό, αλλά το αντιπαθητικό, για πολλούς, αυτό πουλί, το όρνιο που ακολουθεί το θάνατο, ετοιμάζεται να ζήσει το δικό του τέλος. Και στην Ασία, αλλά και στην Αφρική, τα όρνια από φέτος μπήκαν στη λίστα με τα «επικίνδυνα προς εξαφάνιση» ζώα. Κύριος παράγοντας, ο ψεκασμός των φυτών με δηλητηριώδη φάρμακα και η μόλυνση των βιότοπών τους. Τα όρνεα στην περίπτωσή τους είναι άλλα.

Δελφίνι Μπαϊτζί: Την τελευταία φορά που εθεάθη δελφίνι Μπαϊτζί στον ποταμό Γιάνκτζε της Κίνας ήταν το 2002. Στην κόκκινη λίστα έχει από τότε μετακομίσει στα «πιθανώς εξολοθρευμένα» είδη. Το δελφίνι αυτό, που εμφανιζόταν στον ποταμό, εξολοθρεύτηκε από παράνομο εξοπλισμό ψαρέματος, ανεύθυνες διελεύσεις πλοίων και σε μεγάλο ποσοστό από τη ρύπανση του ποταμού. Λίγο πριν από την έκδοση της λίστας, κάποια ιαπωνικά ΜΜΕ ανέφεραν θέαση του δελφινιού αλλά η είδηση ήταν μια κακόγουστη φάρσα.

Τα είδη που έχουν εξολοθρευτεί δεν θα λείψουν απλά από τις εγκυκλοπαίδειες. Η εξαφάνισή τους θέτει σε κίνδυνο τη συνοχή της τροφικής αλυσίδας, μέρος της οποίας είναι φυσικά και ο άνθρωπος.

(Περιοδικό Εικόνες 14/10/07)

Ένας πράσινος Παρθενώνας

Το Πεκίνο ζει στους ρυθμούς των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008 και κάθε τι που θυμίζει τη *Σι Λα* (Ελλάδα στα κινέζικα) έλκει σα μαγνήτης τους ντόπιους να φωτογραφηθούν.
Μπορεί στην Ελλάδα να μετακόμισαν τα γλυπτά της Ακρόπολης στο νέο Μουσείο, ο Παρθενώνας όμως έχει ήδη μεταναστεύσει… στην Κίνα.

Αναστηλωμένος και καταπράσινος, υποδέχεται καθημερινά πλήθος κόσμου, στην πλατεία *Τιέν Αν Μεν*, στο Πεκίνο, με την ολυμπιακή φλόγα από κόκκινα γαρίφαλα στο πλάι του, αναπαραστάσεις αγωνισμάτων από τριφύλλι και ένα στρατιώτη σε θέση προσοχής ακίνητο μέρα νύχτα να τον φυλάει.
Όσο και να φαίνεται σε μας παράδοξο αυτό το θέαμα, στο Πεκίνο λειτουργεί θαυμάσια. Εκτονώνει την ανάγκη των χιλιάδων επισκεπτών να φωτογραφηθούν εμπρός σε κάτι που σχετίζεται με τους επικείμενους Ολυμπιακούς Αγώνες. Και η Ελλάδα με τα μνημεία της, η θρυλική *Σι Λα* των Κινέζων, η γενέτειρα του ολυμπιακού πνεύματος και των Αγώνων βρίσκεται μίλια μακριά.

Ελευθεροτυπία, 26/10/07

Καμουφλάζ κατά του εγκλήματος

Είναι σίγουρο ότι στη Δύση θα προκαλούσε γέλιο. Στην Ιαπωνία, όμως, αφθονούν περίεργες εφευρέσεις και προϊόντα, που είναι από πρακτικά ως εντελώς άχρηστα. Τελευταία λέξη της μόδας είναι μεταμφιέσεις και αξεσουάρ που «θωρακίζουν» τον απλό πολίτη ενάντια στον επίδοξο εγκληματία. Μια τέτοια πρόταση είναι το ένδυμα *αυτόματος πωλητής αναψυκτικών*. Η λογική είναι ότι σε περίπτωση κινδύνου, το φοράς και στέκεσαι ακίνητος, ελπίζοντας ότι αυτοί που σε απειλούν θα σε περάσουν για μηχάνημα και κυρίως ότι δεν θα θελήσουν να αγοράσουν από σένα αναψυκτικό.

Έθνος, 27/10/07

ο γύρος του κόσμου σε λίγα λεπτά

Η ιστορία μετακομίζει…

Ξεκίνησε το γιγαντιαίο έργο μεταφοράς των εκθεμάτων από το παλιό στο νέο Μουσείο Ακρόπολης, που έχει χαρακτηριστεί ως η «*μεταφορά του αιώνα*».
Μια λίθος από τη ζωφόρο του Παρθενώνα, βάρους 2,5 τόνων, είναι το πρώτο έκθεμα που μεταφέρθηκε στις 14 του Οκτώβρη, ενώ συνολικά θα μεταφερθούν από το παλιό Μουσείο 246 βαριά αρχαϊκά και κλασικά αριστουργήματα, με συνολικό βάρος 113 τόνους.
Η μεταφορά γίνεται με τεράστιους γερανούς, που παραλαμβάνουν από τον Ιερό Βράχο τα γλυπτά αριστουργήματα και αφού με τους βραχίονές τους διασχίσουν απόσταση 310 μέτρων, τα εναποθέτουν στο υπερσύγχρονο Νέο Μουσείο και στις αίθουσες όπου θα εκτεθούν.

Η μεγάλη αυτή επιχείρηση μεταφοράς των ελληνικών θησαυρών, που αποτελούν κληρονομιά για ολόκληρη την ανθρωπότητα, θα διαρκέσει δύο μήνες για να ολοκληρωθεί και ίσως και περισσότερο.

Έθνος, 14/10/07

ΜΑΦΑΛΝΤΑ

Τα νέα του Σχολείου μας

Πάμε σινεμά !

Την Τετάρτη 17 Οκτωβρίου, οι μαθητές του σχολείου μας, πήγαν να παρακολουθήσουν δύο ταινίες στον κινηματογράφο της περιοχής μας, εγκεκριμένες από το Υπουργείο Παιδείας για μαθητές Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης.

Οι τρεις μικρές τάξεις (Α' – Β' – Γ') παρακολούθησαν την ταινία κινουμένων σχεδίων *«Το παιδί που ήθελε να γίνει αρκούδα»* και οι τρεις μεγάλες τάξεις (Δ' - Ε' - ΣΤ') την ταινία καναδικής παραγωγής *«Ο Μπαχ και το μπρόκολο»*.

Η γιορτή του ΟΧΙ

Στις 26 Οκτωβρίου το σχολείο μας γιόρτασε την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου.

Οι δάσκαλοι και οι μαθητές της Ε' τάξης ανέλαβαν τη διοργάνωση της γιορτής, την οποία παρουσίασαν στο αμφιθέατρο του σχολείου μας και την παρακολούθησαν όλοι οι μαθητές και πολλοί γονείς.

Με ποιήματα, θεατρικά δρώμενα, τραγούδια και προβολή διαφανειών από εφημερίδες και περιοδικά της εποχής του έπους του '40, οι μαθητές παρουσίασαν με πολύ όμορφο τρόπο τον αγώνα των Ελλήνων για την ελευθερία.